

af den generelle koloniresolution og af resolutionen om 26 små territorier i Atlanten, Stillehavet og Det karaimiske Hav, særlig spørgsmålet om hvorvidt resolutionerne kunne vedtages med simpelt eller kvalificeret flertal, vil de nævnte sager blive omtalt først, og derefter omtales de øvrige sager i kronologisk rækkefølge.

### Gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger.

(Dagsordenens punkt 23).

Ved samlingens begyndelse besluttedes det, at en almindelig behandling af nærværende spørgsmål skulle finde sted i *plenarforsamlingen uden forudgående drøftelse i 4. udvalg*. Behandlingen fandt sted i tidsrummet 30. november—7. december samt 17. og 20. december.

Til trods for at Generalforsamlingens præsident ved debattens indledning indtrængende henstillede, at medlemmerne koncentrerede sig om problemet ud fra en generel synsvinkel og først afgav deres kommentarer til de enkelte territorier ved behandlingen af de relevante resolutioner, formede debatten sig stort set som en samlet gentagelse af behandlingen af de enkelte punkter i 4. udvalg. Spørgsmålene Syd-Rhodesia, Portugals kolonier, Sydvest-Afrika, Aden og Syd-Arabien i øvrigt samt Britisk Guiana (plus situationen i Vietnam og Den dominikanske Republik) blev endnu en gang taget under behandling.

Debatten var først og fremmest præget af en skærpelse af afro-asiaternes standpunkter og krav, bortset fra ét punkt: medlemmerne viste en voksende forståelse for de særlige vanskeligheder, der opstår ved behandlingen af små territorier med en ringe befolkning.

Som et udpræget eksempel på de nye landes skærpede holdning kan nævnes, at tendensen i koloniudvalget til at henlede Sikkerhedsrådets opmærksomhed på flere og flere sager fortsattes under Generalforsamlingen, og skridtet blev taget fuldt ud under den generelle debat, da flere afro-asiater fremsatte krav om, at koloniudvalget skal kunne fastsætte endelige tidspunkter for de enkelte territoriers opnåelse af uafhængighed, og at

Sikkerhedsrådet skal behandle de administrerende magter som „aggressor“ i pagtens art. 39's forstand med de deraf flydende virkninger, hvis disse frister ikke overholdes. Det blev derudover krævet, at koloniudvalget burde holde Sikkerhedsrådet løbende underrettet om udviklingen i de enkelte territorier.

Koloniudvalgets formand, *ambassadør Coulibaly (Mali)* forelagde den 17. december et *resolutionsudkast* vedrørende koloni-problemet i almindelighed. Forslaget *beklager* indledningsvis visse kolonimagters, og i særdeleshed Portugals og Sydafrikas, holdning og deres nægtelse af at anerkende kolonibefolkningernes ret til uafhængighed, *beklager* endvidere andre landes samarbejde med disse kolonimagter, *erklærer* at en fortsættelse af kolonihæredømme, apartheidpolitik og racediskrimination udgør en trussel mod fred og sikkerhed og en forbrydelse mod menneskeheden, og *beklager* det manglende samarbejde med koloniudvalget fra visse landes side. Ifølge resolutionens operative del *anmoder* Generalforsamlingen koloniudvalget om at fortsætte sit arbejde, *godkender* koloniudvalgets arbejdsprogram for det kommende år, herunder eventuel afholdelse af en møderække i Afrika, *opfordrer* koloniudvalget til at have opmærksomheden specielt henledt på de små territorier og anviser de bedste måder, hvorpå de vil kunne opnå selvbestemmelse og uafhængighed, *anmoder* koloniudvalget, når det finder det nødvendigt, om at sætte tidsfrister for de enkelte territoriers opnåelse af uafhængighed, *anerkender* retmæssigheden af kolonibefolkningernes kamp for selvbestemmelse og uafhængighed og *opfordrer* alle stater til at yde moralsk og materiel bistand til de nationale befrielsesbevægelser i koloniområder, *anmoder* alle stater og internationale organisationer om at undlade at yde bistand af enhver art til Portugal og Sydafrika, *opfordrer* kolonimagterne til at nedlægge deres militære baser på koloniterritorierne og ikke oprette nye, *anmoder* koloniudvalget om at underrette Sikkerhedsrådet om enhver udvikling i koloniterritorierne, som måtte kunne true international fred og sikkerhed, samt om at stille forslag til Sikkerhedsrådet, som vil kunne hjælpe Rådet i dets overvejelser om forholdsregler med hjemmel i pagten.